

Nemzet. 1882. november 13.

74. szám.

#61

Arany J. levele Nagyvárad város községéhez.

A nagy költő e levelet, melyről emlékirataiban is megemlékszik, a nagyvárad-i törvényhatósági bizottságba történt bevétele alkalmával intézte a város községéhez. A levél eredetije a város levéltárában van elhelyezve. Közlését (A. Gilius után) bizonyára szívesen veszi az olvasó. Így me a levél: [Mélyen tisztelt község! Ha az első megkezdés óráiban midőn a nemes község tisztelt képviselője ve történt kineveztetésemet hozzá levelet vettem - mely fejezésére: mennyivel nehezebb az most midőn a kétségteljes vélekedésem mentegődésem s a hálátlanúság seínét kell magamtól elhárítanom. A nemzeti remény és aggodalom sorongva csüggő általános feszültség közepett, kicsinynek érzem magamat arra, hogy csak pillanatig is keményen fellépni a közfegyelmet s névtelen akaratom miatt támaszra mintha oly férfiak dicsőségében kíváncsiak lennének, akik politikai nagy képességgel, - multjuk efféle nyilatkozatokra nálam inkább inkább jogosítvánnyal nem bíratkozhatnám polgári érdemeimre a múltban, nem nyújthatnék biztatást, vagy kezességet sem a jövőre. Legfőleg azt mondhatnám el mi te. Város város. Elmondhatnám, hogy első ifjúságom emlekei egy másik szülőföld kedves leányával voltak e derek városba vissza; hogy ott kezdtem először ismerkedni az alkotmányos élet megismerésével, melynek benyomása ifjú lelkemben oly elválaszthatatlannal forrt össze a város helyiségeivel, hogy azokat ezek nélkül ma sem képzelhetem; - szólhatnék egyes polgárai szíveségéről, melyben részesültem; sőt érinthetném a fájdalmat is, mely elfogta keblemet, midőn évek múlva az elnyomtatás szomorú napjaiban - egyszer ismét odalátogatván - nem találtem többé az életem vidor lelkességtel magyar várost, - nem az ismerős utcákat, a vidék jelesinek ragyogó koszorúját. s levest kedéllyel siettem ki onnan, miként a próféta Jeruzsálemholt felai körül! De most képzeletem újra felépíti a romokat; újra perzsgő fiatalságban teremté elém az alkotmányos lét sugarán felüdülő várost; s mi hogy ne legyen csak a fény, egyesítve küldöm foliásként Istennel a nemzeti kifejezését s forró üdvözlését, mellyel vagyok a mélyen tisztelt községnek, Pest Feltámadás napján 1861. aláírt szolgája: Arany János.

1861

Ms 5/59.

1861

(R)

ed. m. 1970.
bír is

HUNGAR
TUDOMÁNYOS AKADÉMIA
KÖNYVTÁRA

Ms 5/59